GAZETA KRAKOWSKA

Nro 36.

Z KRAKOWA DNIA 5 MAIA 1822 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 27 Kwietnia.

W Imieniu Nayiaśnieyszego
ALEXANDRA I.
CESARZA WSZECH ROSSYY, KRÓLA POLSKIEGO &c. &c. &c.
XIĄŻĘ NAMIESTNIK KRÓLEWSKI
w Radzie Stanu.

Zważywszy zmiany w systemacie celnym Państwa Rossyyskiego zaprowadzone przez wyrok Nayiaśnieyszego Pana z dnia 12 Marca i potrzebę zastosowania urządzeń handlowych w Królestwie Polskiem do zasad tymże wyrokiem przepisanych, dopóki nowa Taryffa dla Królestwa nie zostanie zaprowadzoną, na przełożenie Kommissyi Rządowey Przychodów i Skarbu postanowiliśmy i stanowiemy:

Artykuł 1. Dobrodzieystwo dotychczasowe zmnieyszoney opłaty celney w czasie Jarmarków, służyć będzie towarom, które w ciągu trwania wiosiennego Jarmarku na potrzebę i konsumpcyią prywatną sprzedane zostaną, towary zaś, które w czasie tegoż Jarmarku na dalszy handel są przeznaczone, lub po Jarmarku u handluiących pozostaną, podlegać maią opłacie całkowitego cła konsumowego podług dotychczasowey Taryffy.

Art: 2. Wolno będzie handluiącym, którzyby od powyżey wzmiankowanych towarów zagranicznych na konsumpcyią prywatną podczas Jarmarków nie sprzedanych cła konsumowego opłacić nie chcieli, też towary wyprowadzić z kraiu za poprzedniem złożeniem w gotowości kaucyi cłu konsumowemu wyrownywaiącey i za dopełnieniem przepisów, które Rząd za potrzebne do zapobieżenia nadużyciom uzna.

Art: 3. Towary lniane, konopne, wełniane i skórzane z fabryk i rękodzielni Pruskich pochodzące, opłacać będą całkowite cło wchodowe i konsumowe podług Taryffy dołączoney do Konwencyi między Rossyią i Prussami w dniu (7) 19 Grudnia 1818 r. zawartey.

Art: 4. Towary w artykule 3cim wyszczególnione przy wchodzie na Jarmark oddzielną pieczęcią oznaczone zostaną, a to co z nich po skończonym Jarmarku od sprzedaży na konsumpcyią prywatną pozostanie, wyłącznie tylko w Miastach Woiewódzkich Płocku i Kielcach złożyć, i tamże daley na konsumpcyią sprzedawać będzie wolno; wynika więc ztąd, iż prowadzenie handlu powyżey wyszczególnionemi towarami Pruskiemi

po Jarmarku, tym dwom tylko Miastom wyłącznie służy, a dostrzeżone w handlu w innych mieyscach podlegać będą konfiskacie i karom na defraudantów prawami przepisanym.

Art: 5. Od dnia 1 Czerwca r. b. Miasto Kalisz będzie wyłącznym punktem wchodowym do wprowadzenia wyrobów Pruskich z wełny, lnu, konopi i skór, za opłatą całkowitego cła wchodowego; wpuszczanie przeto tychże wyrobów przez inne Komory zabrania się. Cło konsumowe opłacone będzie w Miastach Płocku i Kielcach.

Art: 6. Wyroby te aż do końca roku bieżącego 1822 na konsumpcyią Królestwa Polskiego mogą bydź wprowadzone w następuiących tylko ilościach:

Wyrobów wełnianych czternaście tysięcy funtów. Wyrobów lnianych i konopnych dziesięć tysięcy funtów. Skór i wyrobków skórzanych na złotych pięćdziesiąt tysięcy.

Art: 7. Utrzymuią się wszystkie przepisy przez powyższe urządzenie niezmienione, wyiąwszy ścisley kontrolli na Rogatkach Warszawskich, co do towarów wiezionych przez prywatnych na własną potrzebę, która uchyla się i iedynie do transportów na handel prowadzonych, rozciągniętą bydź ma.

Art: 8. Wykonanie ninieyszego postanowienia Kommissyiom Rządowym Spraw Wewnętrznych i Policyi, tudzież Przychodów i Skarbu, w czem do którey należy, polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyyney d. 23 Kwietnia 1822 r.

(podp.) *Zaiączek.*

Minister Prezyduiący w Kommissyi Rządowey Przychodów i Skarbu
(podp.) Xawery Xże *Lubecki.*
Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady
(pod:) *Kossecki.*
Zgodno z wypisem:
Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady
(podp.) *Kossecki.*

Z *Petersburga* d. 27 *Marca* d. k.

MY ALEXANDER I.
Z Bożey Łaski,
CESARZ i SAMOWŁADZCA WSZECH ROSSYY,
&c. &c. &c.

Głębokie zastanowienie się nad postępem i wypadkami handlu zewnętrznego, które iedynie przewodniczyć może w stanowieniu praw handlowych, przekonało Nas, iż nieograniczona wolność wprowadzania wyrobków rękodzielni zagranicznych, może z czasem stać się szkodliwą wzrostowi przemysłu w Państwach Naszych, a nawet sprawić upadek rękodzielni, które pomimo znacznie zwiększoney swey liczby, potrzebuią ieszcze szczególnieyszey opieki.

Chcąc z iedney strony, zaradzić tak ważnym niedogodnościom, z drugiey, dać przemysłowi rękodzielnemu zachętę, iakiey wymaga ogólnego dobra interes, uznaliśmy koniecznem wyznaczenie Komitetu, któremu poruczyliśmy przeyrzenie wszelkich urządzeń, tyczących się wchodu i wychodu towarów przez granicę Europeyską Naszego Państwa, przystosowanie tych urządzeń, tak do stanu przemysłu narodowego, iako też do praw, iakie w tey mierze istnieią w innych Państwach Europeyskich; nakoniec, ułożenie proiektu nowey Taryffy.

Rozważywszy z naywiększą uwagą,

rzeczony proiekt Taryffy i powody każdego z obiętych w nim rozporządzeń, kazaliśmy przełożyć go Radzie Państwa.

Po wysłuchaniu zdań Rady Państwa, potwierdzamy dzisiay tęż Taryffę z wszystkiemi do niey należącemi Annexami, tak, iak iest do ninieyszego postanowienia Naszego załączona, czyniemy ią obowięzuiącą dla wszystkich Komor celnych Europeyskiey granicy Naszego Państwa, i stanowiemy co następuie:

Art: 1. Taryffa ninieysza weydzie w wykonanie we wszystkich Portach Państwa Naszego, od dnia 31 Marca, a na Komorach celnych lądowych od dnia doyścia ninieyszego postanowienia.

Art: 2. Liniia Komor celnych na granicy Państwa od strony Królestwa Polskiego będzie przywrócona, a Komory Rossyyskie, które były ustanowione tak w Warszawie iako i na zewnętrzney granicy tegoż Królestwa, zostaną usunięte.

Art: 3. Towary zagraniczne, których wchód do Państwa przez port Odessy iest zabroniony, mogą iednakże bydź do tegoż portu wpuszczone i tamże złożone, ale nie będą mogły bydź wprowadzone na konsumpcyią miasta i iego okręgu; i aż do chwili, w którey nazad morzem wysłane będą, pozostaną w składach pod dozorem Komory Celney i urzędników kwarantanny.

Art: 4. Przepisy tyczące się handlu zamiennego z Czerkassami i Abasynami i załączony do nich spis płodów tych krain, których wprowadzanie bez opłaty iest dozwolone, pozostaią w swey mocy bez żadney zmiany.

Art: 5. Cukier surowy sprowadzany do portu Archangelskiego dla rafineryów Gubernii tameczney, który, w moc Ukazu z d. 7 Marca 1810 podlegał tylko połowie ustanowioney przez Taryffę opłaty, to iest, o 50 kopiiek srebrem mniey na pudzie, będzie i nadal mieć rabat 50ciu kopiiek srebrem na pudzie, od opłaty nową Taryffą naznaczoney.

Art: 6. Trwać maią nadal wszelkie opłaty pobierane na granicach Naszych tak lądowych iak morskich, w skutek Naszego rozporządzenia z d. 7 Lipca 1800 na rzecz zakładów kwarantannowych, i w skutek Ukazów i przepisów szczególnych, na korzyść miast i składów Archangela, Teodozyi i Taganroku, na utrzymywanie Farów czyli Latarni nadmorskich na brzegach Azofskich, i na rzecz Lyceum Riszeliefskiego, równie iako i wszelkie inne opłaty pobierane pod różnemi nazwiskami od okrętów w portach morza Baltyckiego.

Dan w Petersburgu d. 12 Marca 1822.

(pod.) ALEXANDER.

(podp.) Prezes Rady Państwa

Xże Piotr *Łopuchin.*

(Tu następuie Taryffa opłat celnych wchodowych i wychodowych, która iuż w ięzyku Rossyyskim ogłoszoną została, a w ięzyku Francuzkim za dni kilka będzie, tudzież Ukaz do Ministra skarbu, że przez cały ciąg r. b. 1822 wyrobki rękodzielni Pruskich, lniane, konopne, wełniane, skórzane nie będą podlegać przy wchodzie do Państwa Rossyyskiego iak tylko opłatom wskazanem Taryffą oznaczoną lit: E. dołączoną do aktu dodatkowego z d. (7) 19 Grudnia 1818. Po tem wszystkiem dołączyła Gazeta Petersburgska co następuie:)

Do powyższych urządzeń załączamy niektóre uwagi nad głównemi powodami dla których Rząd Rossyyski zmienia urządzenia handlowe, które ogłosił był

w r. 1819 i 20.

Urządzenia te były skutkiem traktatu zawartego 1⁄5 Grudnia 1818 z Dworem Berlińskim po długich negocyacyiach, w których celem wszystkich usiłowań Rossyi, było wykonanie zasad wolności handlowey uświęconych przez Akta Wiedeńskiego Kongressu.

Rząd Rossyyski dalekim był na ówczas od powątpiewania, iżby zasady te nie mogły stać się równie dobroczynnemi w zastósowaniu, iak się wydaią sprawiedliwemi w teoryi; ale to, co mu się nie wątpliwym bydź zdaie, iest iż, aby zasady te szczęśliwe sprawić mogły skutki, potrzeba ażeby były przyiętemi powszechnie, i że kray, który się ich trzyma, kiedy inne ie odrzucaią, skazuie dobrowolnie przemysł i handel własny na płacenie niszczącego haraczu przemysłowi i handlowi obcemu.

W roku 1815 uznano w Wiedniu potrzebę nadania stosónkom handlowym, tem wolnieyszego ruchu: iż cały ląd stały użalał się na iarzmo, pod którem handel ięczał był, przez lat blisko dziesięć.

Wszystkie prawie Europeyskie Rządy powzięły z początku myśl zaradzenia klęskom, iakie trapiły Europę, przez wolny obieg wartości, i ułatwienie wzaiemney zamiany. — Ale doświadczenie i wyrachowania ścisleysze, bo oparte na faktach pewnych, i na rezultatach iuż znanych przywróconego pokoiu, zwróciły ie w krótce do systematu prohibicyynego.

Angliia zachowała swoie zakazy; Austryia pozostała wierną prawidłu zasłaniania się od współubiegań przemysłu obcego. — Francyia w tym samym celu iak nayostrzeysze przedsięwzięła środki, a w Prussach ogłoszono w Październiku nową Taryffę, która dowodzi: iż Państwo to nie mogło dłużey nie iść za przykładem reszty Europy.

Ten to przykład zniewala dziś i Rossyią do przywrócenia praw celnych, których potrzebę wszystkie kraie uznały.

W miarę iak systemat prohibicyyny rozszerza się i doskonali gdzieindziey, kray trzymaiący się systematu przeciwnego, ponosi ofiary coraz dolegliwsze, i coraz znacznieysze. — Otwiera porty swoie wszelkim płodom zagranicznym, a wszystkie porty obce zamykaią się dla iego płodów. — Daie ciągłe zachęty rękodzielniom innych kraiów, a iego własne są z niemi w ustawney walce, w którey zawsze prawie upadaią.

Rolnictwo bez odbytu, przemysł bez opieki, niszczeią i giną, gotowizna wychodyi z kraiu, chwieią się naypewnieysze Domy handlowe, maiątek publiczny czuie ciosy maiątkom prywatnem zadane; a gdyby nowe urządzenia nie zmieniły obecnego rzeczy stanu w Rossyi, Państwo to przyłożywszy się tak wiele do nadania światu pokoiu i iego dobrodzieystw, samo iedno uczestnictwa korzyści iego pozbawionemby było. — Owszem korzyści te nie podsycałyby bogactwa innych kraiów, tylko kosztem iey pomyślności wewnętrzney.

W takim położeniu, Rząd nie mógł wahać się w wyborze środków zaradczych. — Przedsięwziął ogłosić nowa Taryffę opłat celnych, którym podiegać maią obce towary przy wchodzie do Rossyi. — Dzieło to poprzedziło poszukiwania, do których obowięzywała powinność oparcia tak ważney reformy na prawdziwych potrzebach, i dobrze zrozumianym interessie narodowego prze-

mysłu. — Nie chcąc z iedney strony przez zbytnią systematu prohibicyynego rozciągłość niszczyć zaród zbawiennego współubiegania się, które iest źródłem wszelkich udoskonaleń; z drugiey, pragnąc położyć tamę tey nieograniczoney konkurencyi której zgubne skutki właśnie czuć się dały; — Rząd umieścił w nowem prawie niektóre z rozporządzeń wyłącznych, iakie się widzieć daią w prawodawstwach handlowych wszystkich kraiów Europeyskich.

Wspierać przemysł, który iuż kwitnie, i wznosi się, zachęcać naykorzystnieysze zakłady, stósować opłaty do potrzeby ocalonych przedmiotów, i do ilości tychże iaką Rossyia wydaie, albo wydawać może, zapobiedz przemycaniom, przez sprawiedliwą surowość; taki iest cel ogólny Rządu, taki iest rozkład stopniowy zaprowadzony w Taryffie, i takie zasady, których się trzymał.

Osobne rozporządzenie zachowuie na rok bieżący dla wyrobków rękodzielni Pruskich, przywileie nadane im przez traktat z dnia $\frac{11}{23}$ Grudnia 1818 r. — Te wolności tymczasowe kończą się z dniem 1 Stycznia 1825, ale w tym przeciągu czasu rozpoczęte iuż pod godłem szlachetnego zaufania, i szczerey między głównemi Europy Dworami przyiaźni negocyiacyie, urządzą zapewne ostatecznie z wspólnem Rossyi i Pruss zadowolnieniem wzaiemne obu kraiów stosunki handlowe.

Osobna Taryffa ogłoszona będzie w Królestwie Polskim. — Podług wszelkiego podobieństwa do prawdy, dążność, zasady finansowey, główne rozporządzenia tego prawa będą te same, — Różnice zaś, iakieby się w niem spostrzegać dawały, wypływać będą ze względów czasowych i mieyscowych, i z potrzeb szczególnych, rolnictwu i przemysłowi Polskiemu właściwych.

Z Paryża d. 17 Kwietnia.

Wczoray rano udali się Xiążęta i Xiężniczki krwi Królewskiey do zamku la Muette i znaydowali się na śniadaniu, które J. Królewicowska M. Monsieur dał Xciu i Xiężnie Duńskiem, poczem nastąpiło polowanie w lasku St. Germain. — W Niedzielę była świetna zabawa u Xięcia Orleanu, na którey znaydowali się także Xięztwo Duńscy.

Onegday kommissarz policyi zabrał z kilku kawiarni i gabinetów do czytania Numer Gazety Morning-Chronicle, ponieważ znaydowała się w nim pieśń: „le Gordon sanitaire.„

Pan Józef Price założyciel towarzystwa pokoiowego w Londynie wniósł niedawno w tuteyszem towarzystwie Chrześciiańskiey moralności, ażeby użyć wszystkich moralnych środków do zniszczenia okropnego handlu niewolnikami. Prezes Xże Rochfoucauld oddał tę propozycyią pod głosowanie, na którą zgodziły się wszystkie członki, i do kommissyi w tym celu obranemi zostali: Hr. Lasterie, August Stael, Baron Türckheim, Maron, prezes konzystorza reformowanych i Kupiec Vernet.

W przeszłą środę spalił się w Joinville budynek pocztowy z 20stą koni. — W Pikardyi zachodzą ciągle pożary, a nikt ich przyczyny doyść nie może.

D. 28 z. m. uwięziony bydź miał w domu swoim były Porucznik konnych strzelców gwardyi Królewskiey Joubert; lecz przyczyna niewiadoma.

W dokładnem wystawieniu zayściów w Thouars i Saumur, opisany iest także

Jenerał Berton. Potwierdza się, że on z 5 officerami, pomiedzy któremi ieden z dawney gwardyi Cesarskiey, do St. Sebastian przybył. Niedawno słuchał sąd 6 osób, na które padało podeyrzenie, że zaciągały ludzi dla Bertona, poczem osadzono ie w więzieniu.

Na ulicach tuteyszych spotykać się daią Grecy, których tu znakomite handlowe domy Greckie wysłały.

Ciekowość względem spraw na wschodzie wzrasta tu codziennie, i nikt nie wątpi, że między Rossyią i Turcyią przyydzie do woyny; zwrócona tylko iest uwaga na Angliią, iakie w tym przypadku przedsięweźmie kroki. — Dziennik Sporów umieścił następujący wyimek z listu z Wiednia pod d. 3 Kwietnia: "Czytałem notę Reis-Effendego. Wypis, który WPan ogłosiłeś iest dokładny, wyiąwszy opuszczone grubiiaństwa. Wszystkie listy z Stambułu zgadzaią się, że na Dywanie nie wymuszą inney odpowiedzi, chybaby ieszcze obraźliwszą. Z strony Porty iest iuż wielkie pytanie rozwiązane; zobaczemy teraz, czyli Cesarz Alexander do tego stopnia posunie swoią powolność i miłość do pokoiu, iż po tey nocie wda się ieszcze w nowe układy.,,

Kilka pism tuteyszych udzielaią dziś notę, którą P. Zea d. 8 Kwietnia Ministerstwu naszemu spraw zagranicznych i Posłom obcych Dworów podał. W następuiących 6 punktach wystawia on widoki i uczucia rządu swoiego: 1) Rząd Kolumbiyski uznaie wszystkie istnieiące rządy, iakiego bądź są początku i kształtu; 2) Nie wniydzie z żadnem rządem w związki, który iey Rzpltey nie uzna; 3) wszystkie ludy, których rządy Kolumbiyski uznaią, mogą zupełnie wolno, bezpiecznie i nieograniczenie bez względu na ich religiią prowadzić handel do Kolumbii i tam bawić; 4) Dla poddanych zaś wszystkich kraiów, które Kolumbii nie uznały, zamknięte są iey porty i ziemia; 5) W miarę uznania żądaney niepodległości Kolumbii będą iey porty otwierane; 6) Z strony rządu Kolumbiyskiego zakazane zostaną wszystkie towary z tych kraiów, które go nie uznaią lub z uznaniem się ociągaią. — Dziennik Sporów dodaie: Osady Hiszpańskie są istotnie wolne i w Mexyku mnieyszy zachodzi nieład niżeli w samey Hiszpanii. Ostatnia wnieyść w krótce musi z Amerykańskiemi swoiemi osadami w układy, bo tego dobro narodu koniecznie wymaga.

Z Londynu d. 16 Kwietnia.

Xiężna Klarencyi urodziła w zeszłym tygodniu zawcześnie bliźnięta i iest bardzo słaba.

Duch rokoszu ciągle ieszcze panuie w zaburzonych prowincyiach Irlandyi. W hrabstwie Tipperary spalili znowu tak zwani biali chłopcy kilkanaście domów, a w hrabstwie Limerick zamordowali człowieka nazwiskiem Cappa. Gorliwość i tęgość władz mieyscowych i natężenia siły woyskowey zdaią się wyrównywać czynności burzycielów, i chociaż nie mogą zupełnie zapobiedz zbrodniom, wstrzymuią ie przecież ile tylko mogą. W hrabstwie Limeryck schwytano kilku hersztów rokoszu i do więzienia zaprowadzono. W kieszeni iednego z nich nazwiskiem Egan znaleziono pismo, które podług Irlandskiey gazety zawiera przysięgę, słowo przey

ścia; zgoła całe urządzenie rokoszu. Rozłożone iest na oddziały, to iest: przysięgę, słowo przeyścia, toast, katechizm i t. d. Stósownie do przysięgi obowięzuie się nawrócony zachować w swoim sercu plany swoiego dowódcy, wspierać każdego związkowego, nie zdradzać onego, nie świadczyć przeciw niemu, słuchać piśmiennych lub ustnych rozkazów komitetu, i za przywrócenie przyrzeczoney wolności kościoła Katolickiego we krwi pomarańczowych mężów broczyć. Okropność ostatniego artykułu złagodzona iest śmiesznością następnego, który tak brzmi: "Przysięgam, iż z żoną, siostrą i matką brata związkowego przez prawnego zezwolenia nie przestąpię 7go przykazania.„ Toast iest następuiący: "Oby ubogich synów Erina głęboko poniżone okolenie powstało i żyło, widziało pokóy i zakończenie wszelkiey niewoli! Oby panuiący kościół kacerzów iak świecąca gwiazda z firmamentu zniknął i więcey się niepodniósł! Oby my Milisianie, którzy padamy i z mieysca na mieysce się przenosiemy, podnieśli się iak świetny baran na wschodzie i nigdy więcey nie upadli!„ Katechizm ich odpowiada przysiędze i toastowi. Sądzą, iż to cudowne pismo podsunięte iest z umysłu przez bandę Kapitana Skała, aby, dla ukrycia prawdziwych zamiarów białych chłopców, dostało się władzom w ręce.

W dawnym stawie w hrabstwie Kornwall znaleziono złotą wędę, a nieco daley rozmaite Rzymskie monety Wespa iana i innych późnieyszych Cesarzów.

Dziennik Traveller wyraża: Powątpiewaiąc o woynie pomiędzy Rossyią i Turcyią, ponieważ woysku Rossyyskiemu stawaią rzekomo nieprzebyte na przeszkodzie zawady, zdaią się zapominać, że Grecy istnieią. Naród ten oparł się dotąd całey potędze Tureckiey, pobił Turków w polu, zdobył twierdze szturmem, spalił flotty i kilkakrotnie stał się panem morza. Gdy ta garztka walecznego ludu opierać się Turkom potrafi, możnaż ieszcze wątpić, że ich pokona, skoro naywiększe w Europie woyskowe Mocarstwo rozpocznie żywo woynę i popierać ią będzie.„

Rozpuszczona przez pisma Hiszpańskie pogłoska, iakoby Jenerał Boliwar umarł i Paez na iego mieysce Prezydentem Rzeplitey Kolumbiyskiey był obrany, nie znayduie tu wiary.

Z Karłowicz d. 5 Kwietnia.

Z naywiększą niecierpliwością oczekuiemy rozwinięcia się stosunków na granicach między Rossyią i Turcyią. Co tam nastąpi wpływać niemniey będzie na położenie rzeczy w ościenney Serwii. Przybyły do Belgradu Tatar przywieść miał wiadomość o nowych zaburzeniach d. 24 Lutego w Stambule. Dowodzący basza w wspomnioney dopiero twierdzy żądał od przełożonych w Serwii złożenia broni, lecz odmowili. W Nizza lękaią się wtargnienia Turków. Na przypadek, gdyby to nastąpić miało, prosili Serwiianie o przytułek w Węgrzech dla swoich żon i dzieci.

Z Odessy d. 26 Marca.

Do 22 b. m. ciągnęły się ieszcze w Stambule układy Ministrów Angielskiego i Austryiackiego; ale o właściwey naradzie z Reis - Effendem ani myśleć można było przy teraźnieyszym składzie

Dywanu. Sułtan zdaie się być do woyny skłonnym, a lud Turecki uważa ią za religiyną; zacznie się więc, ieżeli do niey przyydzie, od wyrznięcia Chrześciian, bez zważania nawet na uwagę Muftego, którą uczynić miał w pamiętnym Dywanie, że biednych Raiah (Chrześciian) należy przynaymniey przy życiu zostawić, bo nakoniec nie będzie nikogo w kraiu, ktoby na panuiących Muzułmanów pracował.

Z Norembergi d. 14 Kwietnia.

Gazeta tuteysza opisaie odbyty d. 28 Lutego w Stambule Dywan iak następuie:

"Na wielkim tym Dywanie w sali Seraiu znaydować się miał W. Sułtan niewidzialnie obecny w oknie za firanką z iednego swoich pokoiów, tak iż mógł wszystko słyszeć. Powołanemi na ten Dywan byli oprócz obecnych w Stambule magnatów państwa i Wezyrów, wszyscy naczelnicy ianczarów i spahów, Ulemowie, Wezyr-Assem i Mufty iako zastępcy Kalifa i Padyszy w światowych i duchownych rzeczach, Kapitan Basza, Kadileskierowie, czyli naczelni sędziowie Rumelii i Antolii, dowodzcy woysk, i t. d. Sadik, dotychczasowy Reis-Effendy był zdaiącym sprawę. W. Wezyr, iako prezyduiący zapytał się: Zgadzaż się z słusznością i przepisami świętego Koranu wywyeszenie chorągwi Wielkiego Proroka i zwołanie Moslamismu od wschodu do zachodu pod broń, gdy podobne iak z strony Rossyi podane są Władcy wiernych propozycyie? Mufti i Ulemowie oświadczyli: że słusznie i prawnie. Daley zapytano się: czyli zgadzałoby się z słusznością i mądrością cofnąć z Xięztw (Multan i Wołoszczyzny) Muzułmanów dopoki Rossyianie liczne nad granicą utrzymuią woyska? Możnaż wiarołomnym i zdradzieckim Grekom i Boiarom powierzać iak dotąd rządy nad dwiema wielkiemi prowincyiami? Możnaż buntowniczem Raiahom przywrócić kościoły i przywileie dopoki w uporczywem nieposłuszeństwie względem Porty zostaią? Na co odpowiedzieli wszyscy, nie. W. Sułtan zatwierdzić miał te i inne postanowienia, i rozkazać W. Wezyrowi, aby Posłom Chrześciiańskich Mocarstw przez Reis-Effendego oznaymił o tey iego woli z wyłuszczeniem powodów, które Portę do takowego postąpienia skłoniły. Słychać, iż postanowiono ieszcze na tym Dywanie, aby w przypadku woyny z Chrześciianami przywieść do skutku plan, który ieszcze w dawney woynie z Rossyią za Katarzyny, a Austryią za Józefa był ułożony, to iest, iżby leżące za wielką rzeką do Multan i Wołoszczyzny należące powiaty, iako nie maiące twierdz i na każdy napad wystawione, zamienić w pustynią, ponieważ zamieszkałe są od Chrześciian, w których nieprzyiaciele Porty zawsze znayduią wsparcie, a nawet podług ostatniego traktatu z Rossyią żaden Muzułman osiąść wnich niemoże, i dla tego na przyszłość i Chrześciianie mieszkać nie maią."

Z Bruxelli d. 19 Kwietnia.

Powrocił tu z Hagi jeneralny dyrektor Rzymsko-Katolickiey służby Bożey. Podczas iego w Hadze pobytu wysłany do Rzymu został goniec, którego codziennie oczekiwany iest powrót. Ma on przywieść zawarty pomiędzy obiema Dworami konkordat, w moc którego będzie kilka nowych biskupstw w naszem królestwie ustanowionych.

DODATEK
DO N^ro 36.
GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 5 MAIA 1822 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Madrytu d. 7 Kwietnia.

N. Król zapadł od kilku dni na podagrę i nie wstaie z łóżka. — Z powodu nastąpić maiącego w krótce rozwiązania Infantowy Maryi Franciszki wysłały Stany dwóch deputowanych do Aranjuez, dla poświadczenia stosownie do konstytucyi aktu urodzenia.

Na ostatniem posiedzeniu Stanów oświadczył Minister sprawiedliwości, że Hiszpania teraz zaledwo 12 zdatnych sędziów pierwszey instancyi liczyć może, i że potrzebną iest iak nayprędsza reforma sądownictwa. Jednozgodnie wyznaczona zaraz została kommissyia do ułożenia w tey mierze planu. — Coraz widocznieysza okazuie się zgodność w widokach Ministrów i Stanów, i dla tego tak tu, iako i po prowincyiach panuie nayzupełnieysza spokoyność. Jakkolwiek Riego z umiarkowaniem przewodniczył obradom Stanów, iego następca Admirał Valdes umie nadać sobie ieszcze większą powagę i ubiór iego iest sprawą Ministrów. — Riego powtórzył zrzeczenie się wyznaczoney mu 80,000 realów roczney pensyi, lecz iak przeszłorocznie, tak i teraźnieysze Stany nie przyięły tego zrzeczenia. Pieśń, którą woyska Riego podczas wykrzyknienia konstytucyi śpiewały, wyniesioną zostala przez uchwałę Stanów na marsz narodowy.

J. K. Mość przychylaiąc się do życzenia Walencianów odwołał dotychczasowego prefekta i mianował na iego mieysce P. Villa, który przychylny bydź ma konstytucyi.

Z Włoch d. 16 Kwietnia.

W Rzymie postawiony niebawnie będzie na placu 12 Apostołów Egipski obelisk z hieroglifami, który należał do cyrku Aureliusza i przez Xiężnę Barberini Papieżowi Ganganelemu darowany został.

Król Neapolitański pracuie ciągle z Ministrami swoiemi i słychać o wielu zmianach w różnych częściach administracyi. Tenże Monarcha zatwierdził ustanowienie akademii pięknych kunsztów w Rzymie. — Przy spisie Węglarzów w Sycylii umieszczanemi są w osobney rubryce, ci którzy przez niewiadomość do tego towarzystwa wchodzili. — Nauczyciele szkół publicznych w Neapolu za okazaniem tylko świadectwa Biskupa, że z uczniami swemi bywali na naukach duchownych, odbiorą kwartalną płacę. — Uwięziony niedawno w Palermo Herszt spisku Meccio wyznać miał, iż między

rnnemi zamiarami chciał także zatruć chleb i wino dla osady. Kapitan Merlo, członek sądu woyskowego, został iako wspólnik skazanych na śmierć Węglarzów uwięziony. Przez rozbroienie mieszkańców w Sycylii zebrano do połowy Marca 77,000 fuzyy.

Podług doniesień z Malty pod d. 15 Marca osada Turecka w Koron, która iest ściśło przez Greków opasana, zrobiła wycieczkę, lecz została z wielką stratą odparta. Pod Navarino za pokazaniem się Tureckiey flotty, która zdawała się chcieć woyska na ląd wysadzić, zebrało się zaraz 7000 Greków, poczem oddaliła się flotta nic daley nie przedsiębiorąc. — Grecy pracowali przez całą zimę nad zdobyciem wielkiey wyspy Negrepont (Cubea) i Turcy posiadaią tam iuż tylko ściśło opasany zamek Chalcis.

TEATR NARODOWY.

We Czwartek, to iest dnia 9 Maia 1822 roku, dana będzie pierwsza reprezentacya wcale nowey nigdy tu niewidzianey Melodramy Wielkiey, z francuzkiego P. Boirie przetłómaczona w 3ch aktach, pod nazwiskiem: Kobieta o trzech twarzach, czyli Rozbóynicy Apeninu.

DONIESIENIA.

Wydział Dochodów Publicznych i Dóbr Narodowych w Senacie Rządzącym Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i iego Okręgu. — Z mocy Uchwały Senatu Rządzącego z dnia 26 z. m. Nr. 1439 podaie do wiadomości, iż w Biórze Wydziału w dniu 15 b. m. od godziny 10 z rana odbędzie się licytacyia publiczna o dostawę papieru gładkiego do Stępla krolowego w ciągu roku iednego, to iest od d. 1go Czerwca r. b. do końca Maia 1823. Ceny pierwszego wywołania są następuiące: za ryżę papieru białego Złp. 20, za ryżę szarego większego Złp. 14 gr. 18, za ryżę szarego mnieyszego Złp. 8, za ryżę białego na paszporta Złp. 22. Kto za niższe ceny dostawy podeymie się, temu Entrepriza przyznaną będzie. W pierwszym gatunku potrzebna będzie ryża 1, w drugim ryż 100, w trzecim ryża 1, a w ostatnim ryż 15. Vadium wynosi Złp. 182. O warunkach w Wydziale każdego czasu wiadomość udzieloną zostanie. — W Krakowie dnia 1go Maia 1822 r.

Grodzicki.

Gadomski, **S. W.**

Wydział Dochodów Publicznych i Skarbu w Senacie Rządzącym Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i iego Okręgu. Podaie do wiadomości, iż z mocy Uchwały Senatu Rządzącego z dnia 25 z. m. Nr. 1440 licytacyia publiczna dzierżawy dochodu Czopowego Skarbowego Miasta Trzebini na rok ieden, to iest od dnia 1go Czerwca r. b. do końca Maia 1823, w Biórze Wydziału dnia 13 b. m. od godziny 10 z rana odbędzie się od ceny pierwszego wywołania Złp. 3224 całorocznie teraz wpływaiącey. Warunki dotychczasowym Kontraktem obięte są każdego czasu w Wydziale do przeyrzenia. Życzący sobie zatem tey dzierżawy zechcą na terminie zaopatrzeni w Vadium Złp. 322 zgłosić się. — W Krakowie dnia 1go Maia 1822 r.

Grodzicki.

Gadomski, **S. W.**

Z powodu doszłey podpisanego wiadomości, iż Pan Jgnacy Treytler sprzedaie Dobra Rudno dólne w Obwodzie Miechowskim w Woiewodztwie Krakowskiem leżące, uwiadomia się wszystkich chęć kupna maiących, iż podpisany przez wydane zapozwy zaskarżył na zasadzie Art: 887 K. C. dział po ś. p. Oycu iego Franciszku Treytlerze sporządzony, do którego te Dobra należą, a następnie ostrzega tych-

że, aby przez kupno tych Dóbr nienarażali się na koszta i szkody, na które przy zniesieniu zaskarżonego działu wystawionemi bydź mogą. — W Krakowie dnia 25 Kwietnia 1822 r.

Józef de Traubenberg Treytler.

Z powodu umieszczonego w poprzednich Gazetach Ostrzeżenia przez Józefa Treytlera z niewoloiny iest podpisany odpowiedzieć: iż gdy Jozef Treytler obiawszy Dobra Rudno dolne, Dobranowice i Poborowice, Braciom swym działu odmówił, zniewoleni zostali zapozwać go o dział Spadku; w sprawie tey zapadły Wyroki:

Trybunału Cyw: Woj: Krak. dd. 25 Maia 1816 r. spory wszelkie w drodze działu roztrzygaiący; następnie plan działu, stanowczym Wyrokiem Trybunału Cyw: Woj: Krak. dd. 22 Października 1816 r. zatwierdzonym został.

Od Wyroku dd. 25 Maia 1816 r. założył Jozef Treytler Appellacyią, lecz takowa Wyrokiem Sądu Appellacyynego Król: Pols: dd. 24 Marca 1817 r. odrzuconą została.

Również od Wyroku stanowczego dział zatwierdzaiącego w Sądzie Iwszey Instancyi d. 22 Października 1816 zapadłego, Jozef Treytler założył Appellacyią, lecz takowa Wyrokami Sądu Appellacyynego Król: Pols: nayprzód zaocznym dd. 18 Kwietnia 1817 r. a potym ocznym dd. 13 Czerwca 1817 r. odrzuconą została.

Z mocy działu Wyrokami prawomocnemi zatwierdzonego pozostał bydź winien Jozef Treytler, podpisanemu 99,000 Złp. Na satysfakcyią tey Wierzytelności przymuszony został podpisany popierać Exekucyią; w tey drodze Dobra Rudno dolne na publiczną licytacyią w Trybunale Cyw: Woj: Krak: wystawione zostały.

Na stanowczey licytacyi w tymże Trybunale Woj: Krak: dd. 11 Października 1817 r. odbytey też Dobra Rudno dolne podpisanemu za Summę 150,000 Złp. przysądzone zostały. Wyrok dziedzictwa wydany i zaintabulowany iest.

Od Wyroku tego, Rudno dolne Ignacemu Treytlerowi przysądzaiącego Jozef Treytler założył Appellacyią, lecz takowa Wyrokiem Sądu Appellacyynego Król: Pols: dd. 19 Stycznia 1818 odrzuconą została.

Od Wyroku Sądu Appellacyynego tak w Sprawie działowey iako i względem licytacyi Rudna, Jozef Treytler do Sądu Naywyższego Rekursu dotąd niezałożył, lubo termina do odwołania się prawem zakryślone dawno upłynęły, a tak Wyroki te stanowią rzecz osądzoną, iak o tym przekonywa świadectwo Sądu Naywyższego na dniu 9 Czerwca 1818 r. wydane. Następnie Wierzyciele iakiekolwiek prawo rzeczowe do tychże Dóbr Rudno dolne na licytacyi publiczney kupionych maiący, w drodze Klassyfikacyi zapozwanemi niestawaiący prekludowani i plan Klassyfikacyi Wyrokiem prawomocnym Trybunału Cyw: Woj: Krak: dnia 5 Grudnia 1818 r. zapadłym zatwierdzonym został; od Wyroku tego lubo termina prawem zakryślone minęły, żadne odwołanie się z strony Jozefa Treytlera nie nastąpiło. Na zasadzie Wyroku Klassyfikacyinego uregulowaną została hipoteka tychże Dóbr i Wierzyciele, którzy w Klassyfikacyi użytecznie umieszczeni nie byli, zostali Extabulowani. — Tytuł dziedzictwa podpisanego polega na wyrokach prawomocnych, i Licytacyi Sądowey Wyrokami zatwierdzoney, a nie na dziale. Tytułom takim prawomocnym tabularnym ostrzeżenia do Gazet przez Jozefa Treytlera podane, ubliżać niemogą, bo o tym każdy, kto ma naymnieyszą znaiomość prawa, iest przekonany. — W Krakowie d. 3 Maia.

Ignacy Treytler.

Komornik Sądowy Rzplitey Krakowskiey zawiadomia Szanowną Publiczność, iż dnia 9 b. m. i r. o godzinie 10tey ranney na Kleparzu przy Krakowie w domu pod L. 106 odbędzie się publiczna licytacyia w drodze exekucyi Sądowey wydzierżawienia dochodów tegoż domu zaiezdnego z wyszynkiem, a to na lat dwa od 24 Czerwca r. b. do 24 Czerwca 1824 roku trwać maiące.

Dnia tegoż o godzinie 2 z południa na przedmieściu Piasek przy Krakowie w domu pod L. 99 odbędzie się podobnież publiczna licytacyia wydzierżawienia dochodów tegoż domu z wyszynkiem na lat 3 od 24 Czerwca r. b. do 24 Czerwca 1825 r. trwać maiące. Zyczących sobie zalicytować zaopatrzonych w vadium złp. 50 na oznaczone mieysca i czasy zaprasza. — W Krakowie d. 2 Maia 1822 r.

T. Jarzyński, Kom: Sąd:

Na mocy ukkładu z Rządem Wolnego Miasta Krakowa, zawartego, obięte zostaną dochody z sprzedaży Soli w temże Mieście i iego Okręgu od dnia 1go Czerwca r. b. w nową Dzierżawę. W skutek tego, podpisany Kommissarz przeznaczony do zarządzania Administracyią tychże Dochodów, ogłasza następuiące Warunki do Konkurencyi o transport Soli do Magazynu w Krakowie sprowadzać się maiącey.

1) Transport Soli Kamienney Wieliczkowskiey w kruchach, z Składu Podgórskiego do Magazynu Solnego w Krakowie na Stradomiu pod L. 9 założyć się maiącego, wypuszczony będzie od d. 1 Czerwca r. b. w Entreprize naymniey żądaiącemu przez podanie zapieczętowanych Deklaracyi.

2) Ubiegaiący się o rzeczoną Entrepryze obowiązany będzie przy podaniu swey Deklaracyi, złożyć Złpol. 3000 w gotowiznie iako Vadium.

3) Kto naykorzystnieyszą dla Skarbu poda propozycyią, obowiązany będzie złożyć przy zawarciu Kontraktu kaucyią wynoszącą Złpol. 4000 w gotowiznie, w ktorey powyżey rzeczone Vadium przyięte będzie.

4) Jlość Soli transportować się maiącey wynosić będzie rocznie około 30,000 Centnarów.

5) Sól ta nie inaczey, iak tylko na furach przez Most na Wiśle, z Podgórza do Rogatki pierwszey prowadzący transportowaną bydź może.

6) Opłata Mostowego i Rogatkowego do Entreprenera należeć będzie.

7) Zadna Bonifikacyia za ubytek Soli przez utarcie lub uszkodzenie w transporcie, nie będzie miała mieysca, owszem Entreprener obowiązany zostanie, aby Sól w takim samem gatunku i ilości, iaka mu w Składzie Podgórskim wydaną będzie, oddać w Magazynie, rachuiąc za 100 funtów Wiedeńskich, 120 funtów Berlińskich; wszelki zaś ubytek winien będzie zapłacić w Magazynie po Złp. 15 za Centnar, albo mu też przy wypłacie przypadaiącey należytości za transport potrącony zostanie według teyże ceny.

8) Dla zabezpieczenia Dochodów Skarbu obowiązanym będzie Entreprener podlegać Kontrolli, iaką Administracyia w tey mierze zaprowadzić za potrzebną uzna; urządzenie iednak teyże Kontrolli nie pociągnie za sobą pomnożenia kosztów dla Entreprenera.

9) Entreprener Transportu odpowiedzialny będzie za wszelkie Defraudacyie, któreby się przez niego, lub ludzi do transportu użytych na szkodę Skarbu wydarzyć mogły, i podlegać karom Regulaminem Solnem przepisanych.

10) Czas odstawy Soli niemoże bydź oznaczony, lecz takowa według potrzeby na każde żądanie do Magazynu dowieziona bydź musi.

11) Obowiązkiem będzie Entreprenera swemi własnemi ludźmi Sól w Składzie Podgórskim na wagę kazać donosić, z wagi na fury ładować, również w Magazynie na wagę złożyć, i uszychtować, bez żądania zato iakieykolwiek Bonifikacyi.

12) Po upłynieniu każdego kwartału obowiązkiem będzie Entreprenera podać likwidacyią przypadaiącey mu należytości za transport uskuteczniony, do którey dołączy Frachtbryfy zakwitowaniem Magazynu zaopatrzone; po sprawdzeniu tey Likwidacyi przypadaiąca należytość z Kassy Magazynu Mieyscowego za Kwitem iego wypłacona mu będzie w monecie kurs w Kraiu tuteyszym maiącey.

13) Układ zawrzeć się maiący z Entreprenerem o tenże Transport zaczenać się będzie d. 1 Czerwca r. b. i trwać do dnia ostatniego Maia 1826 roku.

Na zasadzie powyższych Warunków, każdy maiący chęć ubiegania się, winien będzie do rąk własnych podpisanego, w Krakowie w Domu pod L. 329 przy ulicy Szewskiey, podać w dniu 15 Maia r. b. o godzinie 10 zrana, na piśmie swą Deklaracyią przez niego własnoręcznie podpisaną i zapieczętowaną, w którey szczególniey wyrazić winien, wiele żąda od transportu iednego Centnara, przyymuiąc wszystkie powyżey wyszczególnione warunki, poczym w przytomności wszystkich ubiegaiących się też Deklaracyie otwartemi będą, a która z nich naykorzystnieyszą dla Skarbu okaże się, z tey układ zawarty zostanie, z zastrzeżeniem potwierdzenia przez wyższą władzę. — W Krakowie d. 29 Kwietnia 1822 r.

Jagielski, **Kommissarz Pełnomocny Rządu Król. Pols.**